

Sjećanje na Ivu Petranovića

Autor Antun Toni Brađašević
05. siječnja 2016.

IVO PETRANOVIĆ (1934-2012)

Ivo Petranović, je bio jedan od najdugovječnijih sportskih novinara u Hrvatskoj, ali i povjesničar sporta, autor knjiga, dugogodišnji aktivni sportski djelatnik, trener, sudac, sportski pedagog, aktivni sportski djelatnik, te obiteljski čovjek, srdačan i druželjubiv sve dok je mogao izlaziti u društvo. Napustio nas je dana 9.1.2013. u 79. godini života.

U sportskom novinarstvu je od 1950. godine. Sklon pomnom bilježenju važnih datuma znao je spomenuti kako je 15. svibnja 1950. godine primio iskaznicu Narodnog sporta iz Zagreba, današnjih Sportskih novosti, za koje je pisao preko 60 godina. Kako je sam rekao, sportski novinar je postao slučajno, a povod se zbio 1949. godine kada su tadašnje radne brigade u Novoj Gradiški organizacijom sleta označile završetak gradnje dionice nekadašnjeg autoputa "Bratstvo-jedinstvo". Tada je posve slučajno dao intervju legendarnom rado reporteru Hrvoju Macanoviću za Radio Zagreb, opisujući spomenuti događaj. Tada mu je Macanović rekao kako je stvoren za radio reportera, a godine nakon toga potvrdile su tu vizionarsku tvrdnju. Svoju prvu vijest poslao je u redakciju dopisnicom i ona je bila objavljena, što ga je osokolilo za daljnji rad. Od tada se sve intenziviralo pa je bio nezaobilazni spiker na svim značajnijim novogradiškim sportskim priredbama. Od tada se neizlječivo zarazio novinarstvom prateći sve moguće sportske događaje, od borilačkih i loptačkih sportova, preko kartinga, biciklizma i moto utrka, do atletike, sletova, memorijala, akademija.

Posebno se ponosio time što je 8 godina bio službeni spiker međunarodne biciklističke utrke od Vukovara do Dubrovnika a pratio je i jednu etapu Giro d'Italija od Trsta do Pule. Možemo reći kako je bio internacionalni sportski novinar jer je npr. izvješćivao iz Beča, zatim sa prvog Svjetskog prvenstva za rukometašice iz Njemačke 1956. godine; sa Olimpijskih igara iz Rima 1960. Za Sportske novosti izvješćivao je i iz New York-a iz SAD-a (1957-1958) iz glasovite dvorane Madison Squer Garden. Ivo je izvješćivao i sa Svjetskog rukometnog prvenstva za rukometašice iz Čehoslovačke, a kao novinar dopisnik radio je i iz Pariza, Colorado Springsa, itd. Njegov sugovornik bio je čak i legendarni boxač Muhammad Ali, a kada bi smo samo pokušali nabrojati sve poznate sportaše koje je intervjuirao ili koje je imao priliku upoznati, bio bi

Sjećanje na Ivu Petranovića

Autor Antun Toni Brađašević
05. siječnja 2016.

to gotovo nemoguć zadatak.

Obožavao je pričati svoje anegdote. Pamtit ćemo njegova prepričavanja duhovitih dogodovština koje su mu se zbile tijekom obavljanja novinarskog posla. Bilo je tu raznih snalaženja u nemogućim uvjetima na još nevjerojatnijim mjestima diljem svijeta, pa bi se o svemu tome doista mogao jednog danas snimiti i vrlo zanimljiv i nevjerojatan film. Ivo se volio pohvaliti i u svakoj prigodi isticati svoj doprinos razvoju hazene, odnosno kasnije rukometa, posebno ženskog. Samo o tome i uspjesima koje je polučio na tom polju malo bi bilo napisati podeblju knjigu. Ta priča se intenzivira 1950. godine, kada je sa ekipom koju je predvodio osvojio drugo mjesto u Hrvatskoj. Ivo je bio iz sportske obitelji, sestra je bila golmanica te uspješne ekipe, a brat u Zagrebu vrsni rukometaš.

Znao je reći kako je brat kriv što je toliko zavolio rukomet te kasnije bio i vrlo uspješan trener. Osvaja i dvostruku krunu prvaka Hrvatske i Jugoslavije. Ivo je bio i suosnivač Atletskog kluba Elting, Rukometnog podsaveza (1952), te Zbora rukometnih sudaca (1953 I itd. Svih ovih godina objavio je neobično puno novinarskih radova, jednostavno je bio hiper-produktivan kada je riječ o sportskim temama. Imao je neiscrpnu inspiraciju kada je riječ o afirmaciji novogradiškog sporta, pa je za svoj rad tijekom života od novogradiških sportskih i gradskih foruma zaslužen dobio najprestižnija odličja za životno djelo. Ivo je jednom prigodom ustvrdio kako je napisao 14 knjiga, što kraćih što opširnijih a da se o raznim sportskim brošurama, biltenima itd. i ne govori. Zadnjih godina je objavljivao i na nekoliko novogradiških i drugih internetskih portala i doista kao novinar, svih ovih godina ostavio dubok i gotovo neizbrisiv trag zahvaljujući svojem novinarskom radu. Gotovo cijeli život od najranije mladost arhivirao, čuvao i pohranjivao obilje podataka vezanih uz sportske događaja i s punom odgovornošću tvrdim kako je to arhiva kakvu zasigurno nema niti novogradiški a niti županijski Savez sportova BPŽ.

Sjećanje na Ivu Petranovića

Autor Antun Toni Brađašević
05. siječnja 2016.

